

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

The Westies

Friday 27 Nov 2015

The Westies een echtpaar uit Hell's Kitchen, NYC, vernoemd naar een Ierse bende die daar de touwtjes stevig in handen had. Deze combinatie mag wel de ontdekking van het jaar genoemd worden. Michael McDermott had al een aantal mooie albums op zijn naam staan, alvorens hij Heather Horton in een bar ontmoette en haar benaderde met :” I don't know whether to kill or marry you”. Haar reactie heeft geleid tot hun gezamenlijk debuut “West side Stories”. De schrijver Stephen King is al jaren een groot bewonderaar en in zijn boeken worden regelmatig songsteksten van Michael aangehaald. Wat een debuut!

Great American Novel.

Geen pijn meer kunnen voelen, omdat je te gewond bent en niet meer weet hoe je anders kan voelen is het thema van de indringende ballad “Wounded.” Michael refereert hier duidelijk aan zijn verleden. Want inmiddels ontmoeten we een artiest die na diepe dalen en een ruig leven, zich zelf hervonden heeft. Zijn relatie met Heather en het verantwoordelijk zijn voor hun kind spelen daar zeker een rol in. Michael is in balans en kan weer geraakt worden door de zaken des levens, bijvoorbeeld in de song over zijn vader. “What Dreams May Come.” Michael verteld ons dat hij elke dinsdag en donderdag met zijn vader gaat ontbijten. In de intro van de song laat hij zijn cynische kant horen. “Het is net als een date met een vrouw die je niet leuk vind, met dit verschil dat je blijft daten met deze vrouw”. Zijn vader heeft niet veel meer te vertellen, behalve zijn dromen om ooit nog eens te vliegen naar alle plekken die hij op een kaart in zijn kamer met punaises heeft gemerkt. Maar

het blijven dromen omdat hij het niet meer durft en nooit zal gaan. Deze observaties en de trouw waarmee Michael deze ontbijt sessies vol houdt, elke week weer, geeft een inkijkje in de tedere kant van deze man. Zijn lyrics en intro's geven een goed beeld van deze woordkunstenaar en poëet. Een man die het leven kent van uit verschillende invalshoeken. Hij spaart zich zelf niet en kan met ironie en relativering vertellen over zijn avonturen. Humor, scherpzinnigheid, zelfspot en tederheid zijn de ingrediënten van een persoon die weet wat het leven te bieden heeft. Hij verteld over zijn overstap van rock artiest naar het folk circuit. De vaak vreemde en minder leuke ervaringen bij huisconcerten, waar de gastheer/vrouw je claimen en je voor zich zelf willen. Of die keer bij zijn eerste "In the round concert", met allemaal bekende folkies. De introducties van alle andere artiesten namen enkele minuten in beslag. Alle successen en goudenplaten werden genoemd. Toen Michael werd geïntroduceerd werd het pijnlijk stil na het noemen van zijn naam. Er was kennelijk niets meer te melden. Of die keer in zijn vroege carrière, toen hij belandde in Mississippi voor een optreden met zijn band. Een staat die hij eigenlijk alleen maar kende uit niet al te positieve verhalen. De band gaat spelen en Michael ziet vanaf het podium mensen in elkaars oor praten en groepsgewijs verlaten de bezoekers de zaal. De zaal is donker en ze besluiten door te spelen. Elke keer na weer een nieuwe song, is er iemand die klapt. Ze maken de set af en Michael vind het gepast om diegene die is blijven klappen te bedanken voor zijn support. Als hij uiteindelijk de man gevonden heeft en hem uitvoerig bedankt. Blijkt deze man de beheerder te zijn van de zaal en zegt tegen Michael dat hij alleen maar heeft gewacht om de zaal te kunnen af sluiten. Met dergelijke verhalen vol zelfspot relativeert Michael zijn bestaan. Wellicht zijn alleen mensen die echt veel hebben mee gemaakt in staat tot een dergelijke zelfreflectie.

Michael werd op het podium voor de meeste songs bij gestaan door Heather, die ook al een hele carrière als muzikant achter de rug had voor dat ze Michael leerde kennen. Naast prachtige vocals zowel solo als in de close harmonies, speelde ze op virtueuze wijze viool. Zeker als je weet dat de arrangementen voor de songs kortgeleden waren geschreven speciaal voor deze toer. Er waren voor de originele nummers geen viool partijen geschreven. In de regelmatige uitwisseling van blikken, opmerkingen en aanvullingen werd duidelijk dat ze op meerdere vlakken een goed team vormen. Bij de kennismaking en de gezamenlijke maaltijd met de In the Woods crew, gaven Michael en Heather aan het leven weer te om armen en er optimaal van te willen profiteren. Deze passie was zichtbaar als Michael zich volledig in groef in een song en bewoog tussen bijna schorre, harde en ruige uithalen tot fluister zachte intieme zang. Achter de piano leek hij één te worden met het instrument. Heather beweeglijk en anticiperend op de situatie straalde louter levenslust uit. Ze wisten te imponeren met hun eigen werk, waaronder veel nieuwe songs, die we hopelijk gaan terug zien op de nieuwe release in januari, wisten ze ook raad met covers, door er een geheel eigen interpretatie aan te geven. De hoog gespannen verwachtingen werden overtroffen en als de "Great American Novel", zoals één van hun songs is getiteld, van een soundtrack moet worden voor zien, dan hebben wij wel een advies. De combinatie van een scherp schrijvers oog, en muzikale historische kennis als voorwaarde voor zo'n project komen samen in dit sympathieke en door de wol geverfde duo. Het gesprek wat we door tijdsgebrek moesten af breken moet snel worden voortgezet.

1.Hell's Kitchen

2.Trains

3.Folksinger (unreleased) *

4.Ever After *

5. Devil
6. Postcard Saturdays [Heather Horton] **
7. One [U2]
8. So Am I

1. Apocalyptic Subway Dream #23 (unreleased) *
2. Bars
3. Parolee (unreleased)
4. The Gang's All Here (unreleased)
5. I'm On Fire [Bruce Springsteen]
6. Where The River Meets The Sea
7. What Dreams May Come (unreleased) *
8. Butterfly (unreleased)
9. Great American Novel *
10. A Wall I Must Climb
11. Wounded
12. Rain

All tracks by Michael McDermott except where noted
Michael McDermott|vocals, acoustic guitar, piano, harmonica
Heather Horton|violin, vocals, piano
*Michael, solo
** Heather, lead vocals

www.michael-mcdermott.com